

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA¹⁾

z dnia2016 r.

w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej

Na podstawie art. 13l ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb, sposób i zakres kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, w tym kontroli używanego w pojeździe urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 lub art. 16l ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, wykorzystywanego na potrzeby pobierania opłaty elektronicznej.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 2) opłacie elektronicznej – rozumie się przez to opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy;
- 3) pojeździe – rozumie się przez to pojazd samochodowy, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy;
- 4) kontrolującym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 13l ust. 1 ustawy;
- 5) kontrolowanym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 13k ust. 4 i 5 ustawy;
- 6) urządzeniu – rozumie się przez to urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, lub urządzenie, o którym mowa w art. 16l ust. 1 ustawy, wykorzystywane na potrzeby pobierania opłaty elektronicznej;
- 7) naruszeniu obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej – rozumie się przez to naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, art. 13i ust. 4a lub ust. 4b ustawy.

¹⁾ Minister Infrastruktury i Budownictwa kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. poz. 1907 i 2094).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) dane kontrolowanego – następujące dane:

- a) imię i nazwisko albo firmę,
- b) numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość - w przypadku osoby fizycznej,
- c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON - w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej,
- d) adres miejsca zamieszkania lub siedziby albo adres do korespondencji;

2) kontrola stacjonarna – kontrolę prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej za pomocą stacjonarnych albo przenośnych przyrządów automatycznie ujawniających i rejestrujących informacje o naruszeniu obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej;

3) kontrola mobilna – kontrolę prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej dokonywaną bezpośrednio przez kontrolującego;

4) klasa EURO – klasę pojazdu EURO w zależności od emisji spalin, określoną w przepisach Unii Europejskiej dotyczących emisji spalin pojazdów.

§ 3. 1. Kontrola prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej polega na sprawdzeniu, czy kontrolowany nie naruszył obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej.

2. Kontrola prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej jest przeprowadzana jako kontrola stacjonarna lub kontrola mobilna.

3. Kontrola prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej może być dokonywana przez:

1) sprawdzenie, czy:

- a) pojazd podlega opłacie elektronicznej,
- b) pojazd jest wyposażony w urządzenie,
- c) opłata elektroniczna została uiszczona w prawidłowej wysokości,
- d) urządzenie jest używane zgodnie z jego przeznaczeniem,
- e) do urządzenia zostały wprowadzone prawidłowe dane o:
 - kategorii pojazdu, o której mowa w art. 13ha ust. 3 ustawy,
 - liczbie osi pojazdu – w przypadku, o którym mowa w art. 13ha ust. 7 pkt 1 ustawy;

2) weryfikację:

- a) danych identyfikacyjnych urządzenia,
- b) danych kontrolowanego,

- c) danych dotyczących pojazdu, obejmujących w szczególności jego numer rejestracyjny, dopuszczalną masę całkowitą, liczbę osi oraz klasę EURO.

4. W ramach przeprowadzonej kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej kontrolujący sprawdza, czy naruszenie obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy, nie jest wynikiem naruszenia przez kierującego pojazdem obowiązku, o którym mowa w art. 13i ust. 4a ustawy.

5. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie jest używane niezgodnie z jego przeznaczeniem kontrolujący sprawdza, czy skutkuje to uiszczeniem opłaty elektronicznej w niepełnej wysokości.

§ 4. W wyniku przeprowadzenia kontroli stacjonarnej rejestracji mogą podlegać:

- 1) obrazy pojazdu, co do którego istnieje podejrzenie popełnienia naruszenia obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej;
- 2) dane identyfikacyjne urządzenia;
- 3) numer rejestracyjny pojazdu, o którym mowa w pkt 1;
- 4) dane umożliwiające ustalenie:
 - a) kategorii, o której mowa w art. 13ha ust. 3 ustawy,
 - b) liczby osi - w przypadku, o którym mowa w art. 13ha ust. 7 pkt 1 ustawy – pojazdu, o którym mowa w pkt 1;
- 5) czas i data przeprowadzonej kontroli;
- 6) identyfikator przyrządu kontrolnego, który zarejestrował obraz pojazdu, o którym mowa w pkt 1.

§ 5. Do prowadzenia kontroli mobilnej mogą być wykorzystywane przyrządy ujawniające i rejestrujące informacje o naruszeniu obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej zainstalowane w pojazdach używanych przez kontrolującego i obsługiwane bezpośrednio przez kontrolującego. Przepis § 4 pkt 2–6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Z czynności przeprowadzonych w ramach kontroli mobilnej kontrolujący sporządza protokół kontroli.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie kontrolującego;
- 2) czas, miejsce i datę przeprowadzenia kontroli;
- 3) dane kontrolowanego;
- 4) dane pojazdu, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 2 lit. c;
- 5) opis okoliczności uzasadniających przeprowadzenie kontroli;
- 6) opis rodzaju naruszenia obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej;
- 7) czas, miejsce i datę popełnienia naruszenia obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej;

8) podpis kontrolującego;

9) podpis kontrolowanego albo adnotację o przyczynach braku jego podpisu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem³⁾

**MINISTER INFRASTRUKTURY
I BUDOWNICTWA**

Za zgodność pod względem prawnym,
legistycznym i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego

Tomasz Behrendt

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej (Dz. U. poz. 1030), które zgodnie z art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2016 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. poz.) traci moc z dniem wejścia w życie tej ustawy.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 131 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Na podstawie powyższego przepisu minister właściwy do spraw transportu obowiązany jest do określenia szczegółowego trybu, sposobu i zakresu kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, z uwzględnieniem technologii wykorzystanej w systemie elektronicznego poboru opłat elektronicznych. Obecnie przedmiotową materię regulują przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej (Dz. U. poz. 1030).

Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 131 ust. 2 ustawy wynika ze zmiany zakresu spraw przekazanych do uregulowania w akcie wykonawczym, wprowadzanej na mocy art. 1 pkt 3 ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (druki sejmowe nr 190 i 325), wdrażającej decyzję Komisji 2009/750/WE z dnia 6 października 2009 r. w sprawie definicji europejskiej usługi opłaty elektronicznej oraz jej elementów technicznych (Dz. Urz. UE L 268 z 13.10.2009, str. 11). Powyższa ustawa, zwana dalej "ustawą EETS", została w dniu 31 marca 2016 r. uchwalona przez Sejm RP.

Zmiana zakresu spraw przekazanych do uregulowania jest związana z dodaniem w art. 131 ust. 1 ustawy uprawnienia dla Głównego Inspektora Transportu Drogowego do kontroli, w ramach prowadzenia kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, urządzenia, o którym mowa w art. 161 ust. 1 ustawy, dostarczanego przez dostawcę Europejskiej Usługi Opłaty Elektronicznej (EETS). Jako, że przepis upoważniający do wydania rozporządzenia odwołuje się do art. 131 ust. 1 ustawy, w którym określono zakres kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej rozszerzeniu uległ zakres spraw przekazanych do uregulowania, co oznacza konieczność wydania nowego rozporządzenia regulującego kontrolę prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, uwzględniającego zmianę brzmienia art. 131 ust. 1 ustawy.

Podkreślić należy, że projektowane rozporządzenie zachowuje wszystkie rozwiązania dotyczące prowadzenia kontroli uiszczenia opłaty elektronicznej przyjęte w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej. W stosunku do brzmienia obowiązującego rozporządzenia w projekcie rozporządzenia zaproponowano wyłącznie zmiany, które należy uwzględnić w związku z uchwaleniem ustawy EETS.

Pierwsza z tych zmian została wprowadzona w § 2 ust. 1 pkt 6, i ma na celu uwzględnienie znowelizowanego brzmienia art. 13l ust. 1 ustawy. W powołanym przepisie projektowanego rozporządzenia wskazano w związku z tym, że urządzeniem, o którym mowa w rozporządzeniu, jest również urządzenie, o którym mowa w art. 16l ust. 1 ustawy, dostarczane przez dostawcę EETS. Dzięki przedmiotowej zmianie Główny Inspektor Transportu Drogowego będzie uprawniony do kontroli ww. urządzenia, a w szczególności do sprawdzenia czy pojazd, z którego korzysta użytkownik EETS, jest w nie wyposażony, a także do weryfikacji danych identyfikacyjnych urządzenia, zarówno w ramach prowadzenia kontroli stacjonarnej, jak i mobilnej. Oznacza to w szczególności, że organ kontrolny będzie weryfikował czy pojazd został wyposażony w urządzenie udostępnione przez dostawcę EETS – w przypadku braku tego urządzenia użytkownik EETS będzie podlegał sankcji administracyjnej, o której mowa w art. 13k ust. 1 ustawy, ze względu na naruszenie obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej. Oprócz tego organ kontrolny, w ramach kontroli urządzenia, o którym mowa w art. 16l ust. 1 ustawy, będzie uprawniony do sprawdzenia, czy podmiot korzystający z usługi EETS nie naruszył obowiązków wynikających ze znowelizowanych ustawą EETS przepisów art. 13i ust. 4a i 4b ustawy.

Dalsze zmiany zaproponowane w projektowanym rozporządzeniu mają na celu uwzględnienie zmiany brzmienia art. 13i ust. 4a ustawy, wprowadzanej na mocy art. 1 pkt 2 lit. d ustawy EETS, zgodnie z którą kierujący pojazdem samochodowym wyposażonym w urządzenie, o którym mowa w ust. 3 lub w art. 16l ust. 1 ustawy, jest również obowiązany do wprowadzenia do urządzenia prawidłowych danych o liczbie osi pojazdu – w przypadku, o którym mowa w art. 13ha ust. 7 pkt 1 ustawy. Zmiany wprowadzone w § 3 ust. 3 pkt 1 w lit. e tiret drugie, ust. 3 pkt 2 lit. c i ust. 4 oraz § 4 pkt 4 lit. b projektowanego rozporządzenia mają na celu wyraźne wskazanie, że w ramach kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej (w tym w ramach kontroli stacjonarnej) Główny Inspektor Transportu Drogowego jest uprawniony do sprawdzenia, czy kierowca prawidłowo wprowadził do urządzenia dane o liczbie osi pojazdu. Zastrzec należy, że przepis ten może mieć wyłącznie zastosowanie w przypadku, gdy Rada Ministrów różnicuje wysokość stawek opłaty elektronicznej ze względu na liczbę osi pojazdu stosując art. 13ha ust. 7 pkt 1 ustawy. W obecnym stanie prawnym takie różnicowanie nie funkcjonuje, ale nie można wykluczyć jego zastosowania w przyszłości.

Nie przewiduje się innych zmian w rozporządzeniu w związku z wprowadzeniem przepisów regulujących świadczenie usługi EETS, ponieważ zakłada się, że kontrola prawidłowości opłaty elektronicznej uiszczanej za pośrednictwem usługi EETS będzie się odbywała za pomocą tych samych instrumentów, które mają zastosowanie obecnie w zakresie

poboru opłaty elektronicznej, z uwzględnieniem stosownych uregulowań rangi ustawowej, określających w szczególności zakres odpowiedzialności dostawcy EETS za opłaty naliczone za pomocą urządzenia udostępnionego przez niego użytkownikowi EETS (por. art. 16i ust. 1 pkt 1 ustawy wprowadzanej ustawą EETS).

Jak już wyżej wskazano w pozostałym zakresie przepisy projektowanego rozporządzenia zachowują brzmienie jak w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, przy czym w dalszej części uzasadnienia projektu uwzględniono dla porządku zmiany wprowadzane w rozporządzeniu w związku z uchwaleniem ustawy EETS.

W § 2 projektowanego rozporządzenia zawarto słowniczek skrótów (ust. 1) i definicji pojęć (ust. 2) stosowanych w rozporządzeniu.

W przepisie § 3 projektu wskazano na czym polega kontrola prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej. Kontrola ta, zgodnie z ust. 1 ww. przepisu, polega na sprawdzeniu, czy kontrolowany nie naruszył obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej. Ustawa przewiduje trzy rodzaje ww. naruszeń:

1) naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy – przepis ten nakłada na korzystającego z drogi publicznej obowiązek ponoszenia opłat za przejazdy po drogach krajowych pojazdów samochodowych, w rozumieniu art. 2 pkt 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), za które uważa się także zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego oraz przyczepy lub naczepy o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, w tym autobusów niezależnie od ich dopuszczalnej masy całkowitej;

2) naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13i ust. 4a ustawy – przepis ten nakłada na kierującego pojazdem samochodowym wyposażonym w urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, obowiązek wprowadzenia do urządzenia prawidłowych danych o kategorii pojazdu, o której mowa w art. 13ha ust. 3, lub o liczbie osi pojazdu, w przypadku zróżnicowania stawek opłaty elektronicznej ze względu na liczbę osi pojazdu na podstawie art. 13ha ust. 7 pkt 1 ustawy;

3) naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13i ust. 4b ustawy, jeśli skutkuje ono uiszczeniem opłaty w niepełnej wysokości – przepis ten nakłada na właściciela pojazdu samochodowego oraz jego posiadacza obowiązek używania urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, zgodnie z jego przeznaczeniem.

W § 3 ust. 2 projektowanego rozporządzenia wskazano, że kontrola prawidłowości uiszczania opłaty elektronicznej jest przeprowadzana jako kontrola stacjonarna lub kontrola

mobilna. Kontrola stacjonarna wykonywana jest przy użyciu przyrządów stałych i przenośnych automatycznie ujawniających i rejestrujących informacje o naruszeniu obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej. Kontrola mobilna polega natomiast na bezpośrednim sprawdzeniu prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej przez podmiot uprawniony na mocy art. 131 ust. 1 ustawy

Przepis § 3 ust. 3 projektowanego rozporządzenia określa na czym polega kontrola prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej. Zgodnie z § 3 ust. 3 pkt 1 czynności kontrolne powinny w szczególności zmierzać do ustalenia, czy:

1) pojazd podlega opłacie elektronicznej, a więc czy spełnia przesłanki wymienione w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy;

2) pojazd został wyposażony w urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, bez którego nie jest możliwe prawidłowe uiszczenie opłaty elektronicznej;

3) za przejazdy pojazdu drogami krajowymi lub ich odcinkami objętymi elektronicznym systemem poboru opłat opłata elektroniczna została uiszczona w prawidłowej wysokości, ustalonej na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 2011 r. w sprawie dróg krajowych lub ich odcinków, na których pobiera się opłatę elektroniczną oraz wysokości stawek opłaty elektronicznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1263, z późn. zm.), oraz czy opłata ta została uiszczona zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie wnoszenia i rozliczania opłat elektronicznych (Dz. U. poz. 1406);

4) urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, jest używane zgodnie z jego przeznaczeniem, w szczególności czy urządzenie nie zostało zainstalowane w innym pojeździe niż ten, do którego zostało przypisane przez podmiot pobierający opłatę elektroniczną;

5) kierujący pojazdem wprowadził do urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, prawidłowe dane o kategorii pojazdu, o której mowa w art. 13ha ust. 3 ustawy, lub o liczbie osi pojazdu, w przypadku gdy wprowadzone zostanie różnicowanie stawek opłaty elektronicznej ze względu na liczbę osi, czyli czy przełączył tryb funkcjonowania urządzenia pokładowego na tryb z przyczepą w sytuacji, gdy mamy do czynienia z zespołem pojazdów złożonym z pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy.

Oprócz tego w projektowanym § 3 ust. 3 pkt 2 wskazano, że w ramach kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej organ kontrolny jest uprawniony do dokonywania czynności, które umożliwiają sprawdzenie, czy nie miało miejsca naruszenie

obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej oraz ustalenie danych koniecznych do skutecznego wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Czynności te obejmują weryfikację danych:

- 1) identyfikacyjnych urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy;
- 2) kontrolowanego;
- 3) pojazdu (w tym jego numeru rejestracyjnego, dopuszczalnej masy całkowitej oraz klasy emisji spalin EURO).

Dodatkowo w ramach prowadzonej kontroli kontrolujący sprawdza, czy naruszenie obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy, nie jest wynikiem naruszenia przez kierującego pojazdem obowiązku, o którym mowa w art. 13i ust. 4a ustawy. Obowiązek weryfikacji czy zaistniała powyższa okoliczność wynika z art. 13k ust. 8 ustawy.

W przypadku stwierdzenia, że urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, jest używane niezgodnie z jego przeznaczeniem kontrolujący jest obowiązany sprawdzić, czy zachowanie to skutkuje uiszczeniem opłaty elektronicznej w niepełnej wysokości. Obowiązek kontrolującego w powyższym zakresie wynika z brzmienia art. 13k ust. 2 pkt 2 ustawy, który uzależnia wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 13i ust. 4b ustawy, od tego, czy skutkuje to uiszczeniem opłaty elektronicznej w niepełnej wysokości.

Przepis § 4 projektu rozporządzenia określa dane, które mogą podlegać rejestracji w wyniku przeprowadzenia kontroli stacjonarnej. Są to między innymi obrazy pojazdu, co do którego istnieje podejrzenie popełnienia naruszenia obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej, dane urządzenia, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy, oraz dane umożliwiające ustalenie kategorii pojazdu, o której mowa w art. 13ha ust. 3 ustawy. Kontrola stacjonarna umożliwia w szczególności sprawdzenie, czy opłata elektroniczna została prawidłowo uiszczona, w tym weryfikację czy pojazd został wyposażony w urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy. Na tej podstawie możliwa jest również weryfikacja, czy urządzenie znajduje się w pojeździe, do którego urządzenie zostało przypisane, a także zweryfikowane zostać mogą kategoria pojazdu i jego klasa emisji spalin. Rejestracji w drodze kontroli stacjonarnej podlegają również numery rejestracyjne pojazdu. Dotyczy to także przyczepy lub naczepy, jeśli jest ona złączona z pojazdem. Na podstawie danych zarejestrowanych w kontroli stacjonarnej kontrolujący podejmuje działania mające na celu ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za naruszenie obowiązku uiszczenia opłaty

elektronicznej, co skutkuje wszczęciem postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 13k ust. 1 lub ust. 2 ustawy.

W § 5 projektu rozporządzenia przewidziano, że do prowadzenia kontroli mobilnej mogą być wykorzystywane przyrządy ujawniające i rejestrujące informacje o naruszeniu obowiązku uiszczenia opłaty elektronicznej zainstalowane w pojazdach używanych przez kontrolującego i obsługiwane bezpośrednio przez kontrolującego. W funkcjonującym od lipca 2011 r. elektronicznym systemie poboru opłat do wykonywania kontroli mobilnej wykorzystywane są przez kontrolującego specjalne pojazdy, udostępnione przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad (podmiot pobierający opłatę elektroniczną), wyposażone w urządzenia kontrolne oparte na technologii mikrofalowej stosowanej do poboru opłat. W wyniku przeprowadzenia kontroli przy pomocy ww. urządzenia rejestracji podlegają dane, które są rejestrowane w przypadku kontroli stacjonarnej z wyłączeniem obrazów pojazdu, stąd odpowiednie odwołanie do przepisu § 4 pkt 2–6 projektowanego rozporządzenia.

Zgodnie z § 6 ust. 1 projektowanego rozporządzenia z czynności przeprowadzonych w ramach kontroli mobilnej kontrolujący sporządza protokół kontroli. Obligatoryjne elementy protokołu zostały wymienione w ust. 2 ww. przepisu. Zamieszczone w protokole informacje dotyczące naruszenia obowiązku uiszczenia opłaty stanowią podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w drodze decyzji administracyjnej. W przypadku stwierdzenia, że naruszenie obowiązku uiszczenia opłaty zostało popełnione przez podmiot mający siedzibę albo miejsce zamieszkania w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności bądź możliwość egzekucji należności nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa zastosowanie będą miały przepisy art. 13m ust. 2–10 ustawy.

Nie jest możliwe podjęcie alternatywnych w stosunku do wydania projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu, jakim jest uregulowanie trybu, sposobu i zakresu kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej.

Projektowane rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem wejścia w życie przepisów ustawy EETS. W związku z powyższym ostateczne brzmienie § 7 projektowanego rozporządzenia oraz odnośnika do tego przepisu, wymaganego przez § 126 ust. 3 rozporządzenia prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zostanie ustalone dopiero z dniem ogłoszenia

ustawy EETS w Dzienniku Ustaw RP. Zgodnie z art. 3 ustawy EETS wejdzie ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia, o której mowa w § 39 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063).

Zgodnie z art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia z chwilą przekazania do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej. Ponadto, stosownie do postanowień § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jerzy Szmit, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Daniel Pławiński, Departament Dróg Publicznych, Wydział Prawno-Legislacyjny, tel. 22 522-50-17, e-mail: Daniel.Plawinski@mib.gov.pl.</p>	<p>Data sporządzenia 12.04.2016</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe - art. 131 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac: 41</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 131 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.) wynika ze zmiany zakresu spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu, która ma zostać wprowadzona na mocy art. 1 pkt 3 ustawy o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (druki sejmowe nr 190 i 325), uchwalonej przez Sejm w dniu 31 marca 2016 r. Zmiana ww. zakresu wynika z dodania w art. 131 ust. 1 ustawy uprawnienia dla Głównego Inspektora Transportu Drogowego do kontroli urzędowania dostarczanego przez dostawcę Europejskiej Usługi Opłaty Elektronicznej (EETS). Do przedmiotowego przepisu odwołuje się zaś art. 131 ust. 2 ustawy, zawierający delegację do wydania rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zaproponowane rozwiązania regulujące tryb, sposób i zakres kontroli uiszczenia opłaty elektronicznej są oparte na obecnie funkcjonujących rozwiązaniach przyjętych rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej (Dz. U. poz. 1030). Zmiany wprowadzane w projektowanym rozporządzeniu mają wyłącznie na celu uwzględnienie rozwiązań wprowadzanych ww. ustawą o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W elektronicznych systemach poboru opłat za przejazd, które są wykorzystywane w innych państwach członkowskich UE (Niemcy, Austria, Czechy, Słowacja, Węgry) do kontroli prawidłowości uiszczenia opłat są wykorzystywane, podobnie jak w Polsce, dwa rodzaje kontroli: stacjonarna i mobilna.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Użytkownicy systemu viaTOLL	ok. 840 tys.	Dane z systemu viaTOLL.	Projekt będzie oddziałował tylko na tych użytkowników, którzy naruszają obowiązek uiszczenia opłaty elektronicznej.
Główny Inspektor Transportu Drogowego			Organ ten jest podmiotem uprawnionym do kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej na podstawie art. 131 ust. 1 ustawy o drogach

publicznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Jako, że rozporządzenie zachowuje dotychczasowe zasady kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej i przewiduje, że zasady te będą miały zastosowanie odnośnie do opłaty elektronicznej uiszczanej za pośrednictwem usługi EETS, a także uwzględniając okoliczność, że rozporządzenie powinno wejść w życie nie później niż w dniu wejścia w życie przepisów ustawy EETS zrezygnowano z prowadzenia konsultacji publicznych projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Brak wpływu na sektor finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na wymienione obszary.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie nie przewiduje zmiany podstawowych założeń dotyczących kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, która będzie wykonywana na dotychczasowych zasadach jako kontrola stacjonarna lub mobilna. Warunkiem zastosowania przepisów rozporządzenia w stosunku do użytkowników EETS będzie możliwe dopiero po podpisaniu przez dostawców EETS stosowanych umów z podmiotami pobierającymi opłaty za przejazd za pomocą elektronicznego systemu poboru opłat oraz z użytkownikami dróg płatnych, w przedmiocie świadczenia usługi EETS.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

W związku z faktem, że konieczność wydania rozporządzenia wynika ze zmiany zakresu spraw przekazanych do uregulowania polegającej na dodaniu organowi kontrolnemu uprawnienia do kontroli urządzeń oferowanych przez dostawców EETS, a nowe rozporządzenie zachowuje dotychczasowe podstawowe założenia dotyczące prowadzenia kontroli prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, które będą miały również zastosowanie w stosunku do opłat uiszczanych za pośrednictwem usługi EETS nie przewiduje się ewaluacji efektów projektowanego rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.